

Vĩnh Biệt Vũ Đức Sao Biển

Trưa nay, 7 tháng Năm năm 2020

tôi ra vườn chơi
rình xem con chim nào đang hát
chắc là con chim lạ
tiếng hát rất lạ
trong vắt và bay vút lên bầu trời
buổi trưa mùa Hè Nam Cali
cũng trong vắt, không mây.

Trưa nay, lần đầu tiên tôi thấy con chim lạ
lông nó xanh màu lá cây
xanh như màu mây. Trưa nay
nó không thấy tôi nên nó không bay
nó hát như người ca sĩ hát
chỉ thiếu tiếng đàn...
tình tang tình tang...

Tôi im lặng nghe. Không vỗ tay
mà sao nó bay?
hay là tôi có vỗ tay
nên nó bay?

Gió rung rinh nhành cây
con chim xanh không còn đậu đó
nó bay đi như làn gió
nó bay mất rồi như bông cỏ may...
tôi ngất ngây...

Hoàng Hạc Bay Bay Mãi Bỏ Trời Mơ
Về Đồi Sim Ta Nhớ Người Vô Bờ!

Tôi mới nói với Nguyễn Dương Quang Đà Lạt
bạn tàn binh tôi, con của Cô Giáo Kim Tuyên Đức:
"Nhân sinh tự cổ thùy vô tử?
Buồn nhất chia tay bạn giữa đường".
Quang được chôn tại đồi Du Sinh Đà Lạt
gần trường Couvent Des Oiseaux...

Bây giờ tôi nhắc lại với Vũ Đức Sao Biển
bạn đồng nghiệp tôi, dạy ở Bắc Liêu

vừa mất hôm qua ở Sài Gòn
mất là không còn!
Vâng ạ, mất là không còn!
Anh sẽ được chôn ở Bình Dương
ở một nơi có nhiều cây cối có nhiều hoa
chắc có nhiều chim đến hát cho anh nghe!

Trời ơi! Ai sống mà không chết?
Sao lại chia tay ở giữa đường?

"Hoàng hạc bay bay mãi bỏ trời mơ
Về đời sim ta nhớ người vô bờ..."

Vũ Đức Sao Biển không làm lời hát cho một người nghe
anh làm cho nhiều người lắng
tất cả mọi người...

Bây giờ đang mùa Hạ
mà bạn tôi, hai người đi vào Thiên Thu!

Thu Hát Cho Người!
Ngậm cười!
Thương Lắm!
Thương Lắm!

Trần Văn Lệ